

Forestilling Lars Rasmussen 1882.
Justitsministeriets 1. ekspeditionskontor

Forestillinger, Løbenr. 53. Indhold 1882 – Marts.

Sag nr. 199 Lars Rasmussen.

[Oversigtsbilleder](#)

No. 210/1882

Allerunderdanigst Beretning og Betænkning angaaende en ansøgning fra Husmand Rasmus Larsen om Benaadning for hans Søn Tugthusfangen Larsen Rasmussen.

Indstillingen bifaldtes Amalienborg d. 28 Juli 1882.

Christian R.

Jm I J821

199.

Under 20 dM har det behaget Deres Majestæt igjennem Deres Majestæts Kabinetssekretær allernaadigst at paalægge mig at afgive min allerunderdanigste Beretning og Betænkning over et til deres Majestæts indgivet Andragende, hvori Husmand Rasmus Larsen af Store Pederstrup paany anholder om Benaadning for sin Søn Lars Rasmussen, der ved Høiesterets Dom af 8 Juni 1869 for Drab i Medfør af Straffelovens § 186 er ansat med Tugthusarbeide paa Livstid.

Til Efterkommelse af dette allerhøieste Paalæg skal jeg allerunderdanigst tillade mig at bemærke Følgende.

Det var under den paagjældende Sag oplyst, at ovennævnte Lars Rasmussen, der var en Ynder af Jagt, paa en Jagttur var kommen ind i Langesø Jagtdistrikt og der mødte Skytten paa Langesø, hvorfor han stax flygtede, da han efter Sidstnævntes Udseende nok kunde skjønne, at det var Skytten, skjøndt han ikke kjendte denne.

Skytten satte sin Bøsse fra sig og løb efter Lars Rasmussen, som han indhentede. Da han havde faaet hans Navn at vide, opfordrede han ham, i øvrigt uden Trusler, til at gaa hjem med ham til sine Forældre, for at der kunde træffes Overenskomst om Størrelsen af Mulkten. Lars Rasmussen gik nu med ham, men da han var meget bange for at en Irettesættelse af sine Forældre, bad han Skytten at tage de Penge, han havde hos sig, som Mulkt. Dette nægtede imidlertid Skytten, ligesom han heller ikke vilde angive, hvor høit Mulkten skulde sættes, før de kom til Forældrene. Da de vare komne ind i et Krat, spændte Lars Rasmussen ubemærket af Skytten Hanen paa sin Bøsse, men endnu efter at Hanen var spændt, bød han paany forgjæves Skytten de Penge, han havde hos sig. Under Gangen igjennem Krattet var han i Kamp med sig selv, om han skulde skyde Skytten eller ikke, først ved Udgangen af Krattet – de havde da gaaet sammen i 8 á 10 Minutter – bestemte han sig, stadig kun af sin Frygt for at komme hjem til sine Forældre med Skytten, til at skyde og trykkede af paa hans Hoved. Skytten døde øieblikkeligt. Lars Rasmussen ladede derefter sit Gevær med Skyttens Hagl for at skjule, at han havde skudt.

For det ommeldte Forhold blev den Paagjældende ved den ovennævnte Høiesteretsdom ansat, som anført, med Tugthusarbeide på Livstid og blev under 16 Juni 1869 afleveret til Horsens Straffeanstalt. Den 1 Juli 1873 overgik han, ifølge en fra Inspektøren hos Horsens Straffeanstalt modtagen Indberetning, efter eget Ønske til Behandling efter Anordningen af 13 Februar 1873, saaledes at han skulde tilbringe:

7 Maaneder i Tvangsstadiets 2den Klasse

10 " i " 3die "

28 " i " 4de "

42 " minus 14 Dage i " 5te "

36 " i Overgangsstadiet,

45 " paa den betingede Benaadning.

Siden 16 September 1880 har han, der nu er i en Alder af over 40 Aar, befundet sig i Overgangsstadiet og vilde saaledes efter noget over et Aars Forløb kunne gjøre sig Forventning om at blive indstillet til den i ovennævnte Anledning omhandlende betingede Benaadning. Hans hele Forhold i Straffeanstalten har, efter hvad dennes Inspektør har udtalt, i enhver Henseende været særdeles godt, saa at der fra alle Sider gives ham et meget rosende Vidnesbyrd. Inspektøren anseer det for utvivlsomt, at han angrer sin Gjerning, og at Angeren og Straffen i Forening har beredet ham de største Lidelser under hans Ophold i Straffeanstalten.

Ligesom vedkommende Underdommer, Herredsfogeden i Odense Herred, i sin Andragendet paategnede Erklæring paa det Bedste har anbefalet samme, saaledes har bemeldte Embedsmand ogsaa i en over et allerunderdanigst Andragende, der samtidigt med Indgivelsen af denne ovennævnte Ansøgning af en Del Beboere af den paagjældende Egn er blevet indgivet til Justitsministeriet om Benaadning for den Paagjældende, paa det Varmeste anbefalet, at den resterende Del af Straffen eftergives denne. Den nævnte Embedsmand har i saa Henseende anført at Lars Rasmussen, der, inden han begik den omhandlede Forbrydelse, var almindeligt anerkjendt for et skikkeligt og godmodigt Menneske, og om hvem de, der mente bedst at kjende ham, ansaa det for umuligt, at han kunde begaae en Forbrydelse, under hele Forhøret, og saalænge han var arresteret, gjorde det Indtryk på ham, at han var af en godmodig, barnlig Karakter, og han fik den fulde Overbevisning, at han aldrig med Overlæg vilde kunne begaae en Forbrydelse, men at det ikkun var et ulykkeligt øieblikkeligt Indfald, fremkaldt ved Frygten for at faae Skænd af sine Forældre, der havde gjort ham til Drabsmand. Herredsfogeden har derfor udtalt, at det Eneste, som har afholdt ham fra med mere Varme, end hidtil er sket, at anbefale de Ansøgninger, som Lars Rasmussens Forældre allerede tidligere gjentagne Gange have indgivet om Benaadning for deres Søn, har været Hensynet til den dræbte Skyttes Enke og Børn; da imidlertid Enken nu atter har giftet sig og er flyttet langt bort fra Egnen, vil dette Hensyn formentlig ikke kunne være til Hinder for den paagjældendes Benådning. Endelig har han anført, at Lars Rasmussens Forældre, som nu i 13 Aar have sørget over Tabet af deres eneste Søn, som de omfattede med den største Kjærlighed, nu begge ere gamle og dybt nedbøiede af de mange Aars Kummer og efter menneskeligt Skjøn ikke have lang Tid at leve i, og at deres sidste Øieblikke sikkert vilde blive dem kvalfulde ved Tanken om at maatte gaa bort uden endnu engang at have set deres Barn. Ved til Justitsministeriet at fremsende den sidstnævnte Ansøgning har Amtmanden over Odense Amt henstillet, hvorvidt der af Hensyn til den paagjældendes Forældre maatte finde Anledning til at søge den ommeldte Benaadning udvirket.

Idet jeg bemærker, at den Paagjældende allerede tidligere af Straffeanstaltens Bestyrelse har været indstillet til Løsladelse, hvilken Indstilling sidste Gang var tiltraadt af Bestyreren for Justitsministeriets Kontor for Fængselsager, skal jeg da jeg efter den Straffetid, den Paagjældende nu har udstaaet, og under Hensyn til det gunstige Vidnesbyrd, der er meddelt den Paagjældende for hans Ophold i Straffeanstalten, ikke finder nogen Betænkelighed ved, at den Kongelige Naade nu bliver ham til Del, tillader jeg mig i dybeste Underdanighed at indstille:

at det maatte behage Deres Majestæt allernaadigst at bifalde, at den i Horsens Straffeanstalt hensiddende Fange Lars Rasmussen maa løslades af Straffeanstalten.

Justitsministeriet, den 27 Juli 1882

Allerunderdanigst

J. Nellesmann